

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnishvnu prejeman:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5:50
na mesec 1:30

Izšaja vsak dan sveder izvenomel nedelje in praznike.
Inserati veljajo: peterskopna petli vrsta za enkrat po 14 vin, za dvakrat po 12 vin, za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd.
to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 83.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6:50
na mesec 2:30

za Nemčijo:

celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakma. Upravištvu: Knafljeva ulica št. 5 (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 83.

Absolutizem na Hrvaškem.

Na Hrvaškem se je zgodila revolucija od zgoraj. Ustavne pravice Hrvaške so konfiscirane in vsa javna oblast je izročena kraljevske-mu komisariju. Prejšnji vsaj teoretično na postave vezani ban je postal diktator z neomejeno oblastjo, neomejeno tako glede časa, kakor glede vsebine. Če je eksponent madžarske politike na banskem stolu Hrvate doslej tepel z bičem, jih bo poslej tepel s škorpiljoni.

Ustavno življenje na Hrvaškem je bilo vedno samo navidezno. Tisti Madžari, ki vedno kriče o ustavnosti, so hrvaške ustavne pravice vedno sistematično prikrajševali, svoje početje pa so zdaj kronali z imenovanjem diktatorja. Kraljevski komisar je imenovan protipostavno. Ni ga zakona, ki bi dovoljeval imenovati kraljevskega komisarja. S tem imenovanjem so Madžari prelomili ustavo na najeklatantnejši način.

Kar se je zgodilo na Hrvaškem, je goło nasilstvo in bi bilo nemogoče v vsaki drugi evropski državi.

Od Madžarov kaj drugega ni bilo pričakovati. Ti izkoriščajo svojo moč z brezobrazno brutalnostjo, da bi podjarmili Hrvaško, jo oropali njenih pravic ter hrvaški in srbski narod potlačili pod hunski podplat. Ropanje hrvaških pravic je bistvo vse madžarske politike napram Hrvaški.

Kar se je zgodilo na Hrvaškem, je pa sramota za celo monarhijo in mora v celi Evropi vzbuditi senzacijo in ogorčenje. Ta sramota je toliko večja, ker se je prevrat na Hrvaškem zgodil z moralčno podporo dunajske politike in je s tem združena očitna škoda za celo monarhijo. Hrvatje in Srbi imajo zdaj jasen dokaz, kako se jim plačuje njihova mnogostoletna zvestoba, njihova udanost in lojalnost. Na Dunaju poznajo Hrvatje in Srbe, kadar jih rabijo zoper Madžare, sicer pa jih prepuščajo za plen madžarski politiki. In ves Balkan, kateremu bi se dunajska politika tako rada prikupila, bo spoznal kako se v avstro-ogrski monarhiji plačuje zvestoba in kako se spoštujejo pravice važnega slovenskega naroda. Pravo čudo bi bilo, če bi se početje na Hrvaškem ne mačevalo še bridko!

V kratkem se snideta delegaciji. Tam bo prilika, da slovanski dele-

gatje spregovore odločno besedo in da napravijo po svojih močeh obracun z madžarskimi betyarji. Na Hrvaškem vlada mir — drugače ne more biti sprico pooblastil kraljevskega komisarja — a kdo ve, če ni to samo mir pred viharjem.

Občinske volitve v Krškem.

Iz Krškega, 5. aprila.

Vzprico neverjetne, brezprimne indolence in brezbrzičnosti meščanov — razumništvo je kakor vselej tudi to pot storilo svojo dolžnost, kar bodi rečeno v popravek nedavnega dopisa — so klerikalci prodrli v vseh 3 razredih s svojimi kandidati, med njimi lepo število analfabetov. Pri tem je treba pomeniti, da je med okroglo 2400 volilci jedva 200 mestnih, ki seveda utonejo med okoličani, vzlasti forensi, ki plačujejo par vinarjev davka in tvorijo skoro polovico volilcev II. razreda.

Klerikalci imajo zdaj vso odgovornost in bi bilo nemogoče v vsaki drugi evropski državi. Včeraj na številnih shodih, da se vrnejo na delo. Vseled tega se je danes pričelo delo skoro v vseh premogokopih normalno in je smatrati stavko premogokopnih delavcev za končano. V Svačevicah v okraju Trutnovu je odposlanstvo delavcev izročilo 1. t. m. svoje zahteve, ki temelje na istih zahtevah kakor zahteve drugih delavcev. Odposlanci so prosili za odgovor tekem 8 dni. Podjetniki niso nasprotni nekaterim zahtevam, zlasti ne povišanju mezde od 1. maja in ustanovitvi kopališč za moštvo.

Rudarske stavke.

Praga, 4. aprila.

Skoro vsi delavci v severnih čeških premogokopih so sklenili včeraj na številnih shodih, da se vrnejo na delo. Vseled tega se je danes pričelo delo skoro v vseh premogokopih normalno in je smatrati stavko premogokopnih delavcev za končano. V Svačevicah v okraju Trutnovu je odposlanstvo delavcev izročilo 1. t. m. svoje zahteve, ki temelje na istih zahtevah kakor zahteve drugih delavcev. Odposlanci so prosili za odgovor tekem 8 dni. Podjetniki niso nasprotni nekaterim zahtevam, zlasti ne povišanju mezde od 1. maja in ustanovitvi kopališč za moštvo.

Draždane, 4. aprila.

Podjetniki Zwickavskega okoliša so danes kratkoma odklonili zahteve delavcev. Tudi poskusi za sporazum so ostali doslej brezuspešni. Ker se je sedaj že četrtič izjavil poskus doseči spravo, ni upati, da bi prišlo v kratkem do sporazuma. Stavka traja že 4 tedne.

Italijansko - turška vojna.

Italijanska kritika.

Rim, 4. aprila.

Največji italijanski vojaški strokovni list »La preparazione« objavljaja senzacionalen članek, v katerem pravi: »V Tripolitaniji predvsem ne razumejo naše nedelavnosti, ki jo

smatrajo Arabci za nezmožnost. Na kaj se pravzaprav čaka? Vendar ni treba nikakršnega strateškega premišljevanja, temveč le odločno voljo nastopiti in kaj doseči. S č. tami, ki jih imamo, z našo artilerijo, katere sovražnik skoraj nič nima, z bajoneti, ki jih znajo naši vojaki tako izvrstno rabiti, se vendar lahko vse podvzame. Varovati se je treba edine puščave. Ali ni podobno burleski, da že en mesec in dalj arnada 150.000 izvrstnih vojakov zaradi štirih bajonetov tolpe garianske miruje? Kompromitiramo se pred celo Evropo. Naša poročila spominjajo na onega generala Baratierja, ki je v Rim brzojavil, kako velik krompir je dobil v sovražnikovi deželi, dočim je ljudstvo v Italiji z velikanskim napetjem čakalo na poročila o zmagi. Naša nedelavnost je pocobna premirju, od katerega mi nimamo nič, dočim sovražnik mnogo profita. K temu pride še nekaj drugega. Pomlad je tu in solnce že bripeka z afriškega neba. Pred tremi meseci, ko je vlada naznanjala, da se nobena velesila ne protivi akciji mornarice, so bili klimatični pogoji izvrstni. Zima je minila, toda pričakovana pomoč od mornarice ni prišla. Danes ima Turčija mogočnega novega zaveznika: solnce. Mi pravimo: Ne glede na diplomatični položaj v Evropi in neglede na akcijo mornarice v Dardanelih, moramo v Libiji izpremeniti taktiko, strategijo in vojaško politiko.« Ta članek lista »Preparazione« je tem važnejši, ker ga matrajo kot organ generalnega štaba. Enako piše tudi več drugih časopisov.

Brzojav suspendiran.

Rim, 4. aprila.

»Giornale d' Italia« poroča, da so v Tripolisu na ukaz vlade suspendirali brzojavno službo za časopise in privatnike, iz česar se lahko sklepa, da se pripravljajo važni vojni dogodki v okolici Tripolisa.

Podmorske mine.

Milan, 4. aprila.

»Corriere della sera« poroča iz Aten, da se v Dardanelah vedno odtrgavajo kontaktne podmorske mine. I. t. m. so se tri odrgale. Eno so dobili še le po dolgem iskanju, dočim ostalih dveh ne morejo najti. Poročila nemških listov, da so tudi v solunskem pristanišču položili mine, so najbrže neresnična. V tem

pristanišču so položili le električne mine, ki se jih z obali električnim potom razstrelji.

V senci despotizma.

V Zagrebu, 4. aprila.

Današnji uradni list »Narodne Novine« priobčujejo naknadno še eno naredbo komisarja Cuvaja, tičočo se časopisja.

Ta naredba je tako gorostasna da se normalen človek, živeč v XX. stoletju, mora prijeti za glavo, ako jo čita.

Ta naredba se glasi:

»Vse vesti, notice in članki, ki se s svojo vsebino tičejo privatnih oseb, se smejo priobčiti v časopisu samo v slučaju, ako so podpisane s polnim imenom dotičnika, ki jih je napisal, in s točno označbo njegovega bivališča.«

To je takšna določba, da nima primere na vsem svetu. Še v Rusiji in Turčiji ni bilo v dobi najhujšega despotizma takšnih predpisov, ki bi časopisju naravnost vezali roke. Jasnó je namreč, da ne more izhajati noben političen list, ako se mora pod vsako najnedolžnejšo notico, ki se tiče kakšne osebe, pisec podpisati s polnim imenom. Politično časopisje stoji in pade z uredniške tajnostjo; ako ni uredniške tajnosti je iluzorno vsako izhajanje političnega časopisja. In za to se pač gre Cuvaju v prvi vrsti.

Če se mi posreči, zadušiti politično časopisje, si misli, potem je moja igra dobljena in pri prihodnjih volitvah v sabor bodo dobili večino vladni mameluki - maidžaroni. Morda je ta kalkulacija pravilna, morda pa tudi — ne!

Sicer pa, čemu je potem potreben odgovorni urednik, ako se mora itak vsak pisec podpisati pod vsako notico s polnim imenom?

Kaj pa bo Cuvaj napravil, če se bo na primer odgovorni urednik podpisal pod vsako tako notico?

Bo pač velemodri in velepremeteni gospod komisar tam, kjer bi bil, ako bi pustil v veljavi določbo, da je za vso vsebino vsakega posameznega časopisa odgovoren v vsi celoti odgovorni urednik.

Z naredbami, ki smo jih včeraj objavili, je hrvaškemu časopisju odvzeta vsaka možnost posegati v politiko, ker je čisto gotovo, da bo državno pravdnishvto brezobzirno ple-

LISTEK.

Lepi striček.

(Bel-Ami.)

Francoski spisal Guy de Maupassant. — Prevaj Oton Zupančič.

Prvi del.

(Dalje.)

Odnesel je skodelico, potem se je vrnil: »Ko bi vedeli, gospa, koliko lepih trenutkov mi je napravila »Vie française«, ko sem bival tam doli v puščavi. To je zares edini list, ki ga lahko čitaš izven Francije, zato ker je bolj literaren, bolj duhovit in manj enoličen od vseh drugih. Vsega najde človek v njem.«

Ona se je nasmehnila z ljubeznivo malomarnostjo in je odgovorila resno:

»Gospod Walter je imel precej sitnosti, da je ustvaril take vrste časopis, ki je ustrezal novim potrebam.«

In začela sta kramljati. Beseda mu je tekla gladko, govoril je vsakdanje stvari, imel je prijeten glas, precej prikupnega v pogledu in neodoljivo zapeljivost v brkih. Vsi kontrasti, bujni in lepi so mu sršeli nad

ustnico; bili so rdečkasto-rumene barve, ki je prehajala na koncih v svetlejšo njanso.

Govorila sta o Parizu in njega okolici, o bregovih Sene, kopališčih, polnih zabavah, o vseh navadnih stvareh, o katerih se razgovarjaš lahko brez konca in kraja, ne da bi se utrudil.

Potem pa, ko se je približal gospod Norbert de Varenne s čašo likerja v roki, se je Duroy obzirno odstranil.

Gospa de Marelle, ki se je bila razgovarjala pravkar z gospo Forestier, ga je poklicala: »Lejte si no,« mu je rekla nenavadno, »torej z žurnalizmom hočete poizkusiti?«

Sedaj je govoril o svojih načrtih, v precej splošnih izrazih, nato je začel z njo isto konverzacijo, ki jo je imel ravno kar z gospo Walterjevo; a ker je imel sedaj predmet bolj v oblasti, se je kazal v njem že spretnejšega, prodajajoč stvari, ki jih je malo poprej slišal, za svoje. In ves čas je gledal svoji sosedi v oči, kakor da hoče položiti v svoje besede globlji pomen.

Ona zopet mu je pripovedovala anekdote z lahkonno živahnostjo ženske, ki ve, da je duhovita, in hoče biti vedno šegava; polagoma je postala bolj domača, položila mu je roko na komolec, pravila mu s pridržanim glasom brezomembnosti.

ki so dobile tako značaj intimnosti. Naskrivaj ga je izpreletavalo, ko se je dotikal te mlade ženske, ki se je zabavala z njim. Takoj bi se ji hotel posvetiti, jo braniti, ji pokazati, kaj je vreden, in odlašati v njegovih odgovorih so ji naznačevali, sčim se bavijo njegove misli.

A hipoma, brez vzroka, je gospa Marelle zaklicala: »Laurina!« in njena hčerka je prišla.

»Semkaj sedi, dete moje, pri oknu ti bo mraz.«

In Duroy je prijel kar brezumno poželjenje, da bi to dekletce poljubil, kakor da se mora vrniti nekaj od tega poljuba k materi.

Prašal je s prijaznim, očetovskim glasom: »Ali dovolite, gospodična, da vas poljubim.«

Dete je dvignilo presenečeno oči k njemu. Gospa de Marelle je dejala nasmehom: »Reci: — naj bo, gospod, za danes; a vedno ne ostane tako.«

Duroy je takoj sedel, vzel Laurino na koleno in se dotaknil nalahno z ustnicami valovitih, mehkih las deklice.

Mati se je začudila: »Olej no, ni zbežala; to je pa nekaj posebnega. Po navadi se da poljubljati samo ženskam. Vam se ni mogoče ustavljati, gospod Duroy.«

Zardel je, ne da bi odgovoril, in zibal nalahno dekletce na nogi.

Gospa Forestier se je približala in vzkliknila presenečena: »Olej, glej, Laurina krotka! Pravo pravcato čudo!«

Tudi Jaques Rival je prihajal, s cigaro v ustih, in Duroy je vstal, da bi odšel, zakaj bal se je, da si ne pokvari z nerodno besedo svojega dela, započete zmage.

Pozdravil je, stiskal rahlo drobne roke, ki so mu jih prožile dame, stresal jih krepko moškim. Zapazil je, da je bila roka Jaquesu Rivalu suha in gorka in da je odgovorila iskreno njegovemu stisku; Norbertu de Varenne vlažna in mirza in se mu je izmuznila izmed prstov; očetu Walterju hladna in mehka, brez energije, brez izrazitosti; Forestieru tolstá in mlačna. Njegov prijatelj mu je rekel polglasno:

»Jutri, ob treh, nikar ne pozabi!«

»O ne, nič se ne boj!«

Ko je prišel na stopnišče, bi bil najrajši kar stekel po njem, tako silno je bil vesel, in pobiral je kar po dve stopnici z enim korakom; kar uzre v velikem zrcalu v drugem nadstropju gospoda v hudi naglici, ki mu gre skokoma nasproti; in obstal je, in sram ga je bilo, kakor da ga je kdo zalotil pri kakem napaknem početju.

Potem se je dolgo ogledoval, kar iznenaden, da je res tako zal

fant; nato se je samemu sebi z zadovoljstvom nasmehljaj, nazadnje se je poslovlil od svoje podobe, si naredil globok, svečan poklon, kakor pozdravljamo visoke dostojanstvenike.

III.

Ko je bil Georges Duroy zopet na cesti, se je pomišljal, kaj bi počel. Hotelo se mu je teči, sanjariti, pohajati kar tako snivaje o bodočnosti in sople mili nočni zrak; ali preganjala ga je misel na vrsto člankov, ki jih je zahteval očka Walter, in odločil se je, da odide takoj domov in se vrže na delo.

Hodil je z dolgimi koraki, dospel na vnanji bulvar in šel po njem do rue Boursault, kjer je stanoval. V njegovi hiši v šest nadstropju je prebivalo dvajset majhnih delavskih in meščanskih obitelji, in ko si je svetil po umazanih stopnicah z voščeni vžigalicami, in je videl, kako leže povsod razmetani kosci papirja, ogorki cigaret, ostanki iz kuhinje, je začutil strahovit stud in silno željo, da bi se preselil od tod in živel, kakor bogataši, v snažnem stanovanju s preprogami. Težak duh po jestvinah in iz stranišč, zatohel duh po nesnagi in starem zipih, ki ga ne bi pregnal nikak preprih iz teh prostorov, je napolnjeval hišo od vrha do tal.

(Dalje prihodajše.)

nilo vse, kar bo le količjak dišalo po politiki.

One naredbe pa se seveda ne tijejo vladnih listov — »Narodnih Novin« in »Jutranjega List«, ki se daj lahko brez vsake bojazni, da bi jih drugi listi zavračali, delajo vodo za vladno politiko.

Današnje »Narodne Novine« napadajo hrvatsko - srbsko koalicijo in ji podtikajo, da je ona kriva, da se je proglasil komisariat — seveda za tegadeli, ker se ni hotela madžarskim eksponentom metati pod noge.

Stajersko.

Deželni šolski svet Stajerski je imel v ponedeljek dne 1. aprila sejo, v kateri je sklenil glede Sp. Stajerskega sledeče osebne spremembe, ozir. imenovanja: Nadučitelj Franc Kresnik pride iz Brežic v Vojnik, nadučitelj v Vojniku Jože Sernetz pride na Tezno in nadučitelj na Teznu, Ignac Löschnigg, pride v Brežice. Iz službenih ozirov je prestavljena učiteljica Hedvika Posch iz Wieselsdorfa v Vitanje. (Nemški klerikalci so jo pregnali iz Wieselsdorfa na Sr. Stajerskem za to, ker je protestantinja.) Za def. učiteljico na Muti je imenovana Ivana Ostermann, doslej proviz. učiteljica pri Sv. Ožbaltu ob Dravi. Nadučitelj pri Sv. Lovrencu nad Ivnikom, Friderik Horvath, pride na nemško šolo v Hrasnik, nadučitelj na Polensaku Anton Kukovič za nadučitelja v Črešnjevcu. V pokoli stoni def. učitelj v Hajdini Anton Klanjšček.

Vladni komisar na graškem magistratu. V tork popoldne se je imela v graškem občinskem svetu nadaljevati debata o občinskem proračunu, ozir. znanih predložitih nemškonalionalne večine glede pokritja primankljaja. Socijalisti so se pripravili za nadaljevanje obstrukcije proti zvišanju najemniškega vinarja. Po odprtju seje pa so podali nemški nacionalci izjavo, da se v očigled socialistični obstrukciji nadaljne proračunske debate ne udeležijo več in prepuščajo vso odgovornost za posledice socialistični manjšini. Na to je župan sejo zaključil rekot, da bo o teh nezdružljivih razmerah poročal nadzorovalni oblasti. Došlo bo skoro gotovo do razpusta graškega občinskega sveta, na kar bo prišel tudi na graški magistrat vladni komisar do prihodnjih volitev.

Stajerska kmetijska družba je sklenila v zadnji seji osrednjega odbora priporočiti prošnje Dobrne, Vojnik, Lemberg, Petrovce, Šmarje pri Jelšah in Tinko za zvišanje sejmskih pristojbin v ugodno rešitev.

Kupa slinavka in grintavka je po zadnjem uradnem kužnem izkazu štaj. namestnice z dne 30. marca na Sp. Stajerskem popolnoma izginila. Izkazana je le še v nekaterih občinah anške in murške doline na Zg. Stajerskem. Sejmi so odprti. Živinske cene gredo polagoma, a stalno kvišku. To občutijo najpogreje odjemalci pri mesarjih.

Beseda in dela, to je pri klerikalcih vedno nekaj temeljito različenega. Torkov »Slovenec« se zgraja nad bojda neresničnim poročanjem nekega namrednega lista, v Stajerski rubriki pa piše prav debele neresnice o naprednem shodu v Žetalah. Skoraj 14 dni je rabil tamonj njegov duhovniški poročevalec, da je sklanfal skupaj od začetka do konca zlagano poročilo. Na shodu je

bilo v resnici do 150 kmetov, samih odrastlih ljudi, toliko, da niti v precej veliki gosliniški sobi niso imeli prostora in jih je bila še polna veža. »Slovenec« govori seve o malenkostni udeležbi. Nadalje pravi, da je g. urednik Spindler govoril o šolah in priporočal pri pouku več nemščine ko ptujski »Stajerc« in Ornič. Resnica pa je, da g. Spindler o šolah in nemščini niti govoril ni. Ali ni vsled tega pristna farška lunparija sledeči stavek v poročilu: »Zdi se nam, kakor da bi se hotel Spindler prikupiti ptujskim šnopsarskim fabrikantom, da bi ga sprejeli za urednika pri »Stajercu«, kar slutiti, da bo »N. L.« skoro izdahljal?« Glede »N. L.« bodi pripomnjeno, da je pridobil letos nad 500 novih naročnikov, veliko novih inseratov in izhajala redno na 12 straneh. To je seveda znamenje, da bo »skoro izdahljal« na veliko veselje politikujočih kaplanov. Ravno tako debela laž je, da niso hoteli zborovalci Lešničarjevega govora poslušati in le on sam na koncu klical »Živio«, zborovalci pa »Živio slov. kmečka zveza«. Res je, da Lešničar ni bil zborovalcem živijo klical, nač pa se je zgodilo obratno: »Živio slov. km. zveza« je zaklical le en »zborovalec«, kaplanov spijon, ki smo ga samo vsled znane svoje koncilijantnosti pustili v zborovalnem lokalu, da je s svojo neumnostjo skrbel za potrebno dobro razpoloženje in prid naših stvari. In če imenuje »Slovenec« žalosten konec zborovanja to, da se je predsednik zborovanja lepo zahvalil obema govornikoma in so to zahvalo kasneje ponovili štirje navzoči kmečki župani — naj mu bude! Ne bi se obširnejše bavili s tem slučajem, ako bi ne bil tako zelo značilen za metodo, po kateri skušajo farovski lažnjivci v nič diati vsako napredno prireditev na deželi.

Nemška propaganda v Studencih pri Mariboru. »Marb. Zeit.« poroča v zadnji številki o občinskih zbiorih podružnice »Südmarkine« in »Schulvereine«, ki sta se skupno vršila v Petzkovi gostilni v Studencih. »Südmarkina« podružnica je imela 1641 K 97 v dohodku, »Schulvereinova« pa 1399 K 41 v. To so velike številke! Prva vsota se je večinoma porabila za nemški otroški vrtec, druga pa za obdarovanje šolarjev s šolskimi knjigami, zvezki in drugimi šolskimi potrebščinami. Zanimivo je, da prispevajo za obe podružnici jako veliko delavci, železničarji, po večini rojeni Slovenci. Na zborovanju se je nadučitelj studenske ljudske šole Mayer strastno zagnal v novo slovensko C. M. ljudsko šolo. Nemci spoznavajo važnost Studencev kot narodno postojanko. Ali store isto v polni meri Slovenci?

Ljudska knjižnica St. Juri ob J. žel. Občni zbor se je vršil ob povoljni udeležbi. Društvo ima 582 slovenskih, med temi 45 hrvaških knjig in 202 nemških; vse so v platno vezane, vku 784 knjig. Za knjige, vezanje in drugi inventar se je dosedaj izdalo 1682 K 34 v. Izposodilo se je od dne 1. junija 1911 do 31. marca 1912 449 osebam 953 knjig. Dohodkov je bilo v letu 1911 249 K 73 v, stroškov 254 K 65 v, ostanek v blagajni 40 K 08 v. Dosežani odbor je bil soglasno zopet izvoljen. — V petek, dne 3. maja t. l. gostujejo v St. Juri pod okriljem našega društva gledališki igralci deželnega gledališča v Ljubljani pod vodstvom g. režiserja H. Nučiča, in sicer vpriporijo igro »Nehesa na zemlji«. Opo-

zarjamo vse St. Jurčane in okoličane na to prireditve že zdaj.

Zahvala. Gospod Ivan Ogrin, veleposelnik v St. lju podaril je kot velikonočno darilo vsakemu otroku tuk. šole razne šolske potrebščine. Podpisano šolsko vodstvo izreka blagumu dobrotniku za ta dar v svojem, kakor tudi v imenu otrok, iskreno zahvalo! — Šolsko vodstvo v St. lju pri Velenju, dne 3. aprila 1912. — Jankovič. Šol. vodja.

Poštniški tečaj za učitelje. Z dovoljenjem naučnega ministrstva se vrši na c. kr. trgovski akademiji v Gradcu 9. poštinski tečaj za one učitelje, ki se hočejo izobraziti za strokovne učitelje na trgovsko-nadaljevalnih šolah. Tečaj traja od 15. julija do 14. avgusta 1912. Pouk in vaje trajajo vsak dan od 8. do 12. ure. Pristopnin ni treba za to nikakih plačati. Pismene prijave, vidirane od šolskega vodstva, je treba poslati do 15. julija ravnatelstvu c. kr. trgovske akademije v Gradcu, ki razpošilja tudi brezplačno tozadevni ministrski novi odlog in učni načrt.

Drobne novice. Iz Pragerškega poročajo, da se je nedavno tam ponesrečila Ivana Pezdické, žena železniškega delavca iz Studencev. Vstopila je v napačen vlak; ko je to opazila, je skočila iz kupeja, ko je vlak vozil, in se je težko poškodovala. To je posledica nemškega klicanja postaj na Spod. Stajerskem. Priprosti ljudje ne vedo ne kod ne kam, zlasti na križiščih. Zato bi se moralo vsaj na Spielfeldu, Mariboru, Pragerškem, Poljanah, Grobelnem in Celju izklicati vlake tudi v slovenskem jeziku. To bi bilo iz obratnih in varnostnih ozirov nujno potrebno. — V Trbovljah ne bo došlo do rudarske stavke. Na nedeljskih shodih so rudarji sklenili sprejeti dovoljeno 5% zvišanje mezd in opustiti za sedaj stavko z ozirom na to, da so rudarji v tem reviru prav slabo organizirani. — V Selah pri Brežicah sta napadla dva neznanca pobalno ponoči kmečkega fanta Vogrineca in ga potolkla na tla. Preiskala sta mu žepa in nato odšla. — V Gaberju pri Celju je vlomil nekdo pri gostilničarju Konradu Čekcu in odnesel poslom obleke in perila za 200 kron. Orožniki so bojda storilec že na sledu. — Umrl je v Celju c. in kr. stotnik Anton Tišina, star 45 let. — Iz Maribora javljajo, da ostane namestnik tajnik Sima-Gall kot lokalni komisar za agrarne operacije na svojem dosežanem službenem mestu v Mariboru. — Iz Maribora. Socijalistični pekariji v magdalenkem predmestju je poneveril razvažalec peceva Leopold Kančič 190 K in izginil. — Iz Celja. Te dni je Voglajna jako močno narasla vsled deževja. Pri brvi čez njo za kolodvorom so vlačili iz vode trije dečki naplavljen les. Pri tem so padli vsi trije v vodo; dva sta se rešila, tretji, 13letni fant čevljarja Kače je pa utonil. Mi smo že večkrat opominjali v listih, naj bi se ta hrva popravila — pa vse je bilo zaman. — Na mariborski sadjarski in vinarski šoli se vrši od 6. do 8. maja tečaj za pridelovanje zelenjave in od 6. do 11. maja tečaj za pridelovanje krme. Prijavitelj se je treba ravnatelstvu. — Salezijanski zavod v Veržeju se bode, kakor ve povedati »Slovenec«, otvoril že letos. — Imenovanje. Finačni minister je imenoval finančnega kontrolorja Antona Franca za nadkontrolorja v službenem obsegu graškega deželnega finančnega ravnatelstva. —

Sneg je zapadel te dni vse višje gore po Zgor. Stajerskem. — V Bohovi pri Hočah so zmagali predvčerajšnjem pri občinskih volitvah zopet stajercijanci. Konstatirati je, da je bil odpor a slovensko-narodne strani že precej mogočen. — Nadomestne deželne izborske volitve na Sred. Stajerskem. Kakor poročajo iz Voitsberga, so se nemški nacionalci sedaj zedinili in kandidirajo za mandat bivšega poslanca Rathauskega (mestno-trška skupina Voitsberg-Köflach) graškega odvetnika dr. Tunnerja.

Drobne novice. Prestavljen je nadsvetnik Adalbert Kotzian od okrožnega sodišča v Celju k def. nadsošču v Gradcu. — Imenovan je poštni nadoficijal Jakob Novak v Mariboru za poštnega kontrolorja isto. — Imenovan je za poštnega uradnika pri celjski pošti bivši topničarski narednik Anton Serapia. — To čisto imeli dne 28. marca okrog Dravej v Zg. Halozah. Okoli 6 minut je padalo gosto, bolj drobno ledeno zrnje, ki pa ni napravilo še mnogo škode. — Iz Maribora. Člani mariborskega učiteljskega društva so sklenili na društvenem občnem zboru s 40 proti 8 glasom, da ne izstopijo iz nemškonalionalnih društev. Radi tega izstopa se je razvila na zborovanju burna debata, ki je vedla do izstopa opozicijonalcov. — Iz Maribora. 76letni usnjarski pomočnik se je dne 30. marca na Koroški cesti vsled slabosti zgrudil. Spravili so ga z rešilnim vozom v bolnišnico, a ta ga ni hotela sprejeti. Starček je na to prenočil v neki gostilni v Viktoringhofovi ulici, a tam ga je dohitela smrt. — Odlikovala je štaj. kmet. družba ljubljanskega stotnika pri 27. pešpolku Riharda Kleinoschega s srebrno družbino kolajno. Kleinoscheg je vzel na lastne stroške v ljubljanski okolici posestvo v najem, na katerem se vadi veliko vojakov 27. pešpolka v kmetijskem gospodarstvu. Podučuje stotnik sam.

Koroško.

Ko še ni bilo hranilnic so spravljali ljudje denar v lonce ali v »štumfe« — in jih skrbno zakopavali, po navadi v kletah ali na vrtovih. Posestnik in gostilničar I. V. v Bistrici pri Rablu je našel v svoji kleti vrečico, napolnjeno z zlatniki in s srebrnim denarjem iz minolega stoletja. Zaklad, ki je vreden več tisoč kron je zakopala bržkotne prababica današnjega posestnika.

Najden skelet. V kleti neke hiše v Beljaku v Šolski ulici, ki jo podirajo, so našli popolno dobro ohranjen skelet. Poleg njega je bila posebej še ena človeška lobanja, brez okostja. Skelet mora biti star že več sto let, ker je to ena najstarejših hiš v Beljaku.

Nesreče. V Zgornji Beli je povozil vlak 2letno hčerko žel. čuvaja Marijo Eger. — Pri Sv. Mohorju je popolnoma pogorelo posestvo Martina Kicarja. Ogenj je nastal vsled slabega dimnika. — V okolici Volšperka so našli v nekem logu obsežnega 18letnega zasebnika Franca Bertholda. Samomor je izvršil B. bržkotne v hipni blaznosti. — Pri Sv. Lenartu je divjal včeraj tako silen vihar, kakršnega ne pomnijo najstarejši ljudje. Prevrgel je več kolozcev, odnesel več streh in položil več dimnikov. Tudi na vrtovih

in v gozdih je napravil vihar veliko škodo. — Pri Sempavlu je pogorelo posestvo Ivana Marjanca. Ogenj je izbruhnil v prekaevalnici. Škoda znaša nad 12.000 kron, zavarovalnica pa komaj 6000 kron.

Primorsko.

Brejec - Gliha pred goriškim okrožnim sodiščem. Včeraj se je vršila obravnava proti Josipu Brejcu iz Idrije, kateri je, kakor smo svoj čas poročali, hodil po Gorici in okolici v uniformi državnega železniškega uradnika ter je opeharil, kogar je le mogel. Prikupljiv mlad fant je znal zaslepi svojo gospodinjjo, h kateri je prišel stanovat, da mu je dajala hrano in stanovanje ter pomagala kupiti uniformo; oblekel se je dobro in obul in denar si je znal preskrbeti, tako da je živel v Gorici prav prijetno. V okolici je bil staknil neko čukle, ki mu je verjelo. Sel je bil z njo celo v Trst, kjer je dobil, kar je zaslužil. Brat njen ga je dal aretirati. Preiskava je pokazala, da je Brejec »nagihlal« precej ljudi v Gorici. Pri obravnavi ni nič tajil. Sodišče mu je prisodilo 18 mesecev težke ječe s postji in samotno celico. Priimek Gliha je rabil, ker je njegova mati rojena Gliha iz Idrije.

Klerikalni novostrujari na Goriškem obračajo svoje oči vedno bolj na Kras. Pravijo v svojem trobilu, da morajo na vsak način Kras premagati. Storitii nameravajo to v veliki meri potom čukarje. Posebno čukarsko okrožje hočejo napraviti za Kraševce, samo da bi premagali Kras, pa naj stane kar hoče. Pravijo, da se ne strašijo nikakih stroškov. Ali prepričani smo, da ne pojde v klasje novostrujarsko zrnje. Mogoče, da napravijo nekaj čukov in nekaj marinarič, toda s temi ne zavzamejo Krasa.

Slovenščina na goriških srednjih šolah. Več Slovencev v Gorici, ki imajo sinove na srednjih šolah v Gorici, je sprožilo misel, da naj se opusti poduk iz francoščine in zato vpelje poduk iz slovenščine.

Iz Trsta. Z velikim zadoščanjem smo čuli, da bode Velikonočni ponedeljek gostovala naša nepozabna in priljubljena umetnica ga. Danilova v »Toski«. Neizrečeno se veselimo velikega vžitka, ki nas čaka z njenim nastopom. V neizbrisnem spominu so nam vse njene neštete velike kreacije še za časa, ko je bila režiserka našega gledališča v Trstu. Veliko se moramo zahvaliti ravno njej, ki je povzdignila naše gledališče, da sedaj tako lepo napreduje. Na svidenje sedaj in upamo še mnogokrat!

Izmišljena tatvina. Neki Franc Zadničar v Trstu je naznanil policiji, da mu je neki neznan tat ukradel za 4500 kron vrednostnih papirjev in zlatnine, ki mu je bila zaupana. Policija je uvedla preiskavo in začeli so sumiti, da si je Zadničar tatvino izmišlil. Uvedli so hišno preiskavo, toda brezuspešno, prišli so njegovo soprogo, ki je končno priznala. Soprogo so izpustili. Zadničarja pa so izročili dež. sodišču.

Stabilimento tehnic. Iz Trsta poročajo, da bo bivši namestnik na Nižjeavstrijskem Erik grof Kiemannsegg v kratkem izvoljen v upravni svet Stabilimenta tehnic v Trstu.

Ponesrečen Lloydov parnik. Iz Trsta poročajo, da se je ponesrečil pri Kaneji Lloydov parnik »Gizela«.

Rienzi, zadnji tribunov.

Zgodovinski roman.

Spisal Edward Lytton - Bulwer.

Peti del.

(Dalje.)

»Pandulfo,« je tiho rekel, »ta kacija zalega je v mojih rokah, a jaz je ne zadavim — slutim, da me zna za mojo usmiljenost umoriti — to je njeno nagajenje. A nič zato! Nečem, da bi se reklo: rimski tribun si je s tolikimi življenji kupil lastno varnost. In na mojem nagrobnem kamnu naj ne bo zapisano: Tu počiva strahopetec, ki se ni upal odpuščati. He! Sluge, odprite vrata! Gospodje, naznanimo jetnikom razsodbo.«

Rienzi se je vsedel na prestol na koncu mize. Solnce, ki je med tem vzšlo, je metalo svoje žarke na krvavorde stene. Po vrsti v dvorano pripeljani baroni so domnevali, da jim stene oznanjajo njih usodo.

»Gospodje,« je rekel tribun, »vi ste grešili proti božjim in človeškim postavam. Bog pa uči ljudi, naj bodo milostljivi. Spoznajte vendar, da varuje moje življenje mogočen čar. Tisti, ki ga je nebo v visoke name-nne dvignilo iz kože na ljudski prestol, tudi ni brez nevidne pomoči in dušnega varstva. Če veljajo dedne monarhije za svete, koliko bolj morajo veljati tiste, nad katerimi drži nebo svojo roko. Da! Nad tistimi, ki živijo samo za svojo domovino, čigar veljava je dar njegove domovine,

čuvajo duše pravičnikom in nespečne oči z meči oboroženih serafinov. Ponesrečenje vašega zadnjega naklepa in nevarnost, v kateri se nahajate, naj vam bo v poduk; opustite svoje sovraštvo proti meni; spoštujte postavbe in svobodo vašega mesta in pomislite, da ne more biti nič lepšega, kakor če močje vašega pokolenja — slavnega imena in patrijskega stanu — porabljaajo svojo moč, da ščitijo mesto, svoje bogastvo, da podpirajo umetnost, svoje viteštvo, da hranijo postavbe. Vzemite svoje meče nazaj in prvi, ki se dotakne svobode Rima, naj postane vaša žrtev, pa če bi bil to tribun sam! Vaša stvar je bila preiskana in sodba je izrečena. Ponovite prisego, da boste opustili vse javne in tajne sovražnosti proti vladi in oblastvenim osebam Rima, pa boste pomiloščeni, boste — svobodni!«

Začuden, zbegani, so baroni mehanično pripogibili kolena. Menili, ki so jih izpovedovali, so jim narokovali zahtevano prisego. Jecajoč z bledimi ustnicami slovesne besede so slišali, kako je množica pod oknom viharno zahtevala njihovo kri.

Ko je bila ta ceremonija končana, je šel tribun na balkon, s katerega je navadno ljudstvu govoril. Morda se ni še nikdar njegova čudovita oblast nad strastmi njegovih poslušalcev tako sijajno izkazala, kakor ta dan. Ljudska besnost je priklopela do viška in trajalo je dolgo, predno se mu je posrečilo jo umiriti.

Vender so se polegali vsi valovi razburjenosti še predno je končal. — Še enkrat pozneje, je govoril tribun s tega mesta za življenje, ki je bilo plemenitejše od tistih, katera je rešil — a niso ga poslušali in govoril je zaman.

Cim je spoznal tribun, da je trenutek ugoden, je dal barone pripeljati na balkon. Spričo tisocev brezsapnih poslušalcev so se slovesno zavezali, da bodo zvesti ustavi in jo ščitili. In tako je bilo jutro, o katerem se je mislilo, da bo obsevalo njihovo usmrčenje, priča njihovega pobotanja z ljudstvom.

Množica se je razšla; večina je bila zadovoljna in vesela; ostroumnejši so bili jezni in nezadovoljni.

»Samo pomnožil je dim in plamena, ki jih ni mogel pogasiti,« se je hudoval Cecco del Vecchio in ta primerna kovačeva beseda je postala pogovor in prorokovanje.

Tribun je med tem odslavlil sodnike in z zavestjo, da je storil plemenito dejanje, je šel v sobo, kjer sta Nina in njegova sestra nanj čakali. Lepi mladi ženski sta se bili močno vzljubili. Razloček v njihju značaju, v čustvovanju in v potezah je po svojem nasprotju povečaval njiju čare, kakor povečava v umetno prirejenem lišpu biser in demant drug drugemu lepoto.

»Bodi pogumna, nežna moja sestra,« je rekel tribun, ki je uzrl Irenin plahi pogled. »Niti las se ne skrivi tem, ki so ponosni na ime tvojega ljubca. Zahvali nebo,« je nada-

ljeval, ko se je sestra z lahnim vzkičkom stisnila k njemu, »da so se zarotili zoper moje življenje. Če bi bili to storili zoper življenje kakega drugega Rimljana, bi bila milost postala hudodelstvo. Draga! Naj te Adrian je pol tako ljubi, kakor te ljubim jaz. Ja, vendar, ti moja sestra in moj otrok, da more nihče tvoje nežne duše tako poznati, kakor jaz, ki čuvam nad njo, odkar je prvič vzcvetela. Ubogi moj brat! Če bi živel, bi mi bil svetoval to isto, kakor vedve in zdj se mi, da mi prežene njegov duh marsikdaj tisto odločnost, ki bi me mogla narediti brezčutno. Nina, kraljica moja, ki me navdušuje in me opominja, daj, da bo tvoje srce čutilo možato, kadar bom potr in da bo čutilo žensko, kadar se bom zavedal svoje moči: bodi mi z Ireno na zemlji to, kar mi je moj brat iz nebes.«

Utrujen od ponočne preiskave se je tribun umaknil za nekaj ur počivanja. Nina ga je obšla in opazujoč njegov plemeniti obraz, je spoznala, da je njegova skrb izginila, njegova častihlepnost umirjena in da ima njegova veselost nekaj vzvišenelega. Solze sladkega ponosa, ki jih preliwa ženska le za junaka svojih sanj, so porosile oči te žene, ki je bila v globočini svojega srca bolj vesela samo njej pristojne predprave, da sme z možem deliti ure njegove samote, kakor vsega sijaja, ki ga ji je usoda naklonila.

V teh mirnih, samotnih urah je bdeč varala svoje srce s sanjami —

nečimernejšimi od sanj spečega soproga — in si slikala dolgo pot slave in vzvišeni odstop k mirnemu brezdelju, ki čaka njenega moža.

Med temi njenimi sanjami pa je oblak, ne večji od moške roke, zatemnil obzorje ene človeške usode, kateri solnčnejasni sijaj se je bližal svojemu koncu.

II.

Beg.

Skipajoč v svojem ponosnem srcu, kakor konj na uzdi se je stari Colonna vrnil v svojo palačo. Zanj, ki je bil nedolžen na nameravanem hudodelstvu svojih sorodnikov in stanovskih tovarišev, so bili vsi dogodki minole noči in jutra sramotni in poniževalni. Prišedši v svojo palačo, je takoj ukazal, da naj se pripravijo sli, da odneso njegova naročila.

»To pojde v Avignon,« je govoril sam s seboj, ko je zapečatil pismo na papeža. »Videl bom, če priateljstvo velike hiše Colonna ne odtehta blazne drhali in njenega pajaca. — To pojde v Palestrino — ta skala je nepremagljiva. — To dobi Ivan di Vico; nanj se lahko zanesem, četudi je sicer izdajalec. — To pojde v Neapolj: Colonna bo tribunovega poslanika od sebe pahnili, če takoj ne odloži svojega poslanstva in se ne vrne semkaj, ne kot ljubimec, marveč kot vojak! — In to naj dobi Gautier de Montreal. Res, lepega sla nam je poslal — a vse mu odpustim, vse — za tisoč sulic!«

(Dalje prihodaje.)

Pokvarili so se stroji in parnik je nasel na neki nasipini. Potnike in blago odpelje neki pomožni parnik iz Kaneje v Kalkuto. Ponesrečeni parnik bodo prepeljali v Trst.

Kača ga je pila. V bližini Barbane pri Pulji je pilil gad 12letnega Mirkoviča, ki je kmalu nato pod groznimi mukami umrl.

Iz vlaka skočil. Posestnik Peter Bassanese, ki se je bil peljal po opravih v Pulji in se je vračal z brzovlakom v Trst, je skočil v bližini postaje Ricmanje, kakor je bil to stori že večkrat, z vlaka, da tam sede na svoj voz in se pelje v Koper. To pot pa se mu je ponesrečilo. Skočil je tako nerodno, da je padel in obležal z razbito črepinjo. Bassanese zapušta vdovo s 6 otroci.

Blazen v vlaku. Na Reki je zblaznel večkratni milijonar, lastnik velike ekspedicijske trdnice Aleksander Bilitz. Sorodniki so ga poslali v neki budimpeštanski sanatorij. Spremljal ga je zdravnik, ki je oblekel blaznega v prisilni jopič. V kupeju se je nahajal med potniki tudi neki umetnik slikar Faietti. Ta je prosil zdravnika, da naj blaznega oprosti. Zdravnik je ugodil prošnji Faiettijevi in blaznega oprostil. Bilitz se je vsedel k mizi in začel obedovati. Ko se mu je približal Faietti je skočil blazni k njemu z nožem in vilicami. Faietti je prestrašen odskočil, odprl vrata in skočil iz vlaka. Padel je jako srečno in dobil samo lahke poškodbe. Blaznega so potniki zvezali in ga odpeljali v posebni oddelk.

Persekucije zaradi dogodkov v Sarajevu. Iz Zadra poročajo: Pred tukanjskim senatom sta se morali zagovarjati perici Angela Peraluppi in Adelajda Gozzi zaradi pregreške hujšanja, ker sta v pralnici med razgovorom odobraval atentat Dalbe na italijanskega kralja. Peraluppijevo so obsodili na pet dni zapora, Gozzijeva pa je bila oproščena.

Nesreča na Stolu.

Velikonočni izlet prof. dr. Cerka z dijaki na Stol. — Vihar v gorah. — Smrt profesorja dr. Cerka.

Tragična vest je sinoči pretresla vso Ljubljano. Proti večeru so došle brzojavke na vodstvo »Slov. planinskega društva« in na poveljstvo gorskega polka za pomoč, ker so profesor dr. Cerka in več dijakov na Stolu ponesrečili. S prvim vlakom se je odpeljala resilna ekspedicijska »Slov. plan. društva«, zdravnik dr. Demšar, znani turist dr. Fr. Zupane, Badiura in drugi poizrtvovalni gospodje v Zernovnici in obenem je šel na pomoč tudi oddelček vrlega našega alpinskega polka pod poveljstvom poročnika Werleina. Z ekspedicijsko vred šla sta tudi oče in sestra prof. dr. Cerka. Ljubljana je bila vso noč razburjena, ker so potniki z Gorenjskega prinesli najrazličnejše vesti o nesreči na Stolu.

Velikonočni izlet.

Profesor dr. Cerka, ki je star kakih 30 let, je znan turist in raziskovalec pozemskih jam. Z neverjetno smelostjo, zaradi katere so ga priatelj mnogokrat svarili, se je spuščal v podzemsko votline. Kdor je z njim obšel, je imel vtisk, da je pri svojih raznih turah in ekspedicijah izgubil pravo merilo za to, kaj je nevarno in kaj ni nevarno.

Za velikonočne praznike je aranziral izlet na Stol. Z njim so šli naslednji dijaki: Vladimir Kostanjevec, sin finančnega svetnika, petošolec, Vladimir Milavec, petošolec, Franc Bizovičar iz Siške, Zdenko Kunc, petošolec, sin uradnika tobačne tovarne, in njegov brat, dijak nemške gimnazije, Josip Baričević, iz Pulja, in sin sodnega svetnika Koblerja. Na srečo se je turistom pridružil tudi izkušeni hribolazec gosp. Kunaver, učitelj na Viču.

Pot v goro.

Zvečer dne 3. aprila so prišli izletniki v Zirovnico in odrinili ponoči, da bi došli zjutraj, ko sneg se drži, do Prešernove koče na Stolu. Dobili so pa skrajno neugodno vreme, kajti v Stolu je že dva dni divjal silen vihar, ki traja po izkušnjah domačinov natančno tri dni (lokalni pojav). Pred odhodom so jih domačini svarili, a pogumna mladina se je vzle temu spustila na pot. Šli so preko zabrežke planine in kmalu nad njo prišli na sneg. Čim višje so prihajali, tem huji je bil vihar in tem bolj zledenela strma pobočja Stola. Pota se seveda nikoder ni poznalo, a držali so se prave smeri, ker jo je dobro poznal gosp. Kunaver. Ko so se nahajali v strminah, kjer se pod Malim Stolum prehaja na nekako kadunjo, je postal sneg tako zledenel, da niso več držale stopinje. Imeli so sicer dereze in cepine, a v hudem viharju se niso mogli vzdržati na vseh stopinjah.

Nesreča.

Hkratu je zdrknil dr. Cerka in kmalu za njim dijak Kunc. Profesorju se je posrečilo globoko doli vzdržati se, dijak pa se je šele globokoje vstavil. Profesor Cerka je spustil svoj cepin za dijakom, da je potem dijak si mogel zopet kvišku pomagati. Med tem je gosp. Kunaver z naravnost nečloveškim naporom ostale dijake, ki so svled mraza in utrujenosti že kar omagovali, enega za drugim spravil kvišku iz strmin in posrečilo se mu je, po dvehurnem skrajnem naporu spraviti dijake vse onemogle in utrujene ob petih zjutraj ob solnčnem vzhodu na vrh Malega Stola v Prešernovo koč. Zdaj se je gosp. Kunaver vrnil, da pride še na pomoč zaostalima profesorju dr. Cerku in dijaku Kuncu.

Dijak Kunc,

ki je dobil od profesorja dr. Cerka v pomoč cepin, se je po dolgem času komaj še živ priplazil do koče, a prišel je brez profesorja Cerka, in je že spetoma povedal gosp. Kunaverju, da je prof. Cerka zgrešil. Gospod Kunaver je potem vse pregledal za tovarišem, a ga ni mogel zaslediti in tudi vse klicanje je ostalo zaman. To mu je bilo znamenje, da se je moral tovariš ponesrečiti in zato je nemudoma stekel v dolino po pomoč.

Profesor dr. Cerka mrtve.

Z oskrbnikom Prešernove koče, Legatom, in z domačinom Vidicem se je gosp. Kunaver povrnul v goro in preiskal potem ves zadevni teren. Našli so v žlebu pod takozvanim Čelom pelerino in eno skatljjo, nekoliko nižje fotografsko stojalo, in to jim je svedočilo, da je profesor dr. Cerka tam ponesrečil. Šli so po žlebu nazval in našli globoko doli profesorja Cerka ponesrečenega, vsega pobitega in mrtvega. Očividno je priletel z glavo ob kako skalo, kajti čepinja je bila počena, obraz na eni strani skazen in roka zlomljena. Brez dvoma je bil prof. dr. Cerka po padcu takoj mrtve. Zleteti je moral z jako znatne visočine. Ko je oddal svoj cepin dijaku Kuncu, je bil brez prave opore; imel je samo eno derezo, ker je drugo najbrže pri prvem padcu izgubil in si vsled tega v viharju ni mogel dobiti prave podpore ter je drugič padel v usodni žleb.

Ponesrečenca so prenesli v dolino, v Prešernovi koči pa so zaostali dijaki. Gosp. Kunaver jim je pri odhodu strogo zabijal, da morajo počakati v koči, dokler ne pride pomoč, kajti oslabei so toliko, da bi v svoji opravi sami gotovo ne prišli s Stola, posebno ker je večina pogubila dereze in cepine.

Gosp. Kunaver je, vrnivši se zvečer, javil nesrečo svojim tovarišem v Ljubljano. Njegov brat, gosp. Fran Kunaver, železniški uradnik na Jesenicah, ki je došel zvečer v Zirovnico, je obvestil brzojavno resilno postajo v Ljubljani, načelnik drž. železnice v Ljubljani, gosp. nadzornik Hrašovec pa tudi še alpine ter načelnika S. P. D. gosp. dr. Tomiška zaradi pomoči. S pomočnim vlakom je prišlo več častnikov z vojaiki in obilica članov S. P. D. z dr. Tomiškom v Zirovnico. Resilna ekspedicijska je o polnoči skupno s šestero domačini odrinila na Stol, da spravi dijake na varno.

Tudi pešpolk št. 27 je imel že popolnoma pripravljeno resilno ekspedicijsko pod poveljstvom nadporočnika gosp. Wallanda, a ta ni odšla na lice mesta, ker je poveljstvo pešpolka št. 27 v našem uradništvu izvedelo, da pomoči ni več treba.

Dnevne vesti.

† Klerikalni podlost. »Slovenec« je sinoči napadel naš list tako podlo, kakor bi hotel posebno slovensko proslaviti veliki teden. Ker nima zaupanja v dr. Lampeto delžno elektrarno, nas zmerja na najsurovejši način, čes, da delamo za tuje velekapitaliste, dasi ves svet ve, da noben pes, kaj še kak velekapitalist, ni maral tistih vodnih sil, ki jih je dr. Lampe obelil za drag denar deželi Kranjski. »Slovenec« se je v svoji podlosti osmelil reči, da je naš list od judov plačan, da kritikuje Lampetovo centralo. To je lopovstvo najnižje vrste in še neumnost lopovstva. Tiste ga juda bi radi poznali, ki bi dal le počen groš za to, da kak list brani javne interese in kritikuje Lampetovo slabo gospodarstvo. Pač pa vidimo pri tistih krščansko-socialnih sleparjih na Dunaju, pri katerih so se klerikalci učili politike in gospodarstva, da so — kakor je sodno dognano — jako pristopni za mastne provizije. In znano je tudi, da judje prav radi plačajo lepe svote, če dobo kako javno dobičkanosno delo brez razpisa in konkurence. Tudi juda Redlich in Berger sta dobila Lampetovo centralo brez razpisa in brez konkurence, in kdo ve, če nista »Slovenec« podkupila, da ju zdaj brani s peovanjem našega lista, ker je obsodil, da sta Redlich in

Berger dobila to delo brez razpisa in brez konkurence. Bog Pobasaj ni samo lokalno dunajsko božanstvo, ampak ima povsod svoje vdane častilce, kjer bijejo krščansko-socialna srca in so krščansko-socialni žepi odprti.

† Kako se to ujema? V zadnjem »Domoljubu« čitamo: »Cerkev hoče, da so nedelje in prazniki dnevi veselja.« Kako pa se ta nauk ujema z odredbo, s katero je škof hotel ljudem vzeti kar sedem praznikov, torej sedem dni veselja na leto in to ljudem, ki morajo trdo delati in na korist velikim kapitalistom?

† Odlikovanje. Deželnovladni svetnik pri deželni vladi v Ljubljani Gustav Kulavicz je bil odlikovan z redom železne krone III. reda.

† Imenovanje. Za oficijala je bil imenovan pri tobačni tovarni v Ljubljani gosp. Viljem Eberl.

† Imenovan je za c. kr. kancelista pri c. kr. sodišču v Višnji gori bivši računski podčastnik c. i. kr. pešpolka št. 17 Rudolf Habjan iz Metlike.

† Predsedstvo občinskega sveta in mestnega magistrata udeležiti se velikonočne procesije v mestni zupniji trnovski jutri v soboto ob 5. uri popoldne. Gg. občinski svetniki se vabijo k obilni udeležbi.

† Podpora Barjanom. Čuje se, da bo razdeljena zopet podpora za lanske leto oškodovanim posestnikom. Ker smo bili vsi davkoplačevalci enako prizadeti, zato vljudo prosimo, da se bo prizadetim, ki še niso dobili podpore, ista pravično razdelila, kakor se je to vedno godilo prejšnja leta. — Vsi prizadeti Barjani.

† Umrla je včeraj ob 6. zvečer po dolgi boleznici gospa Marija Zalaznikova, soproga g. Jakoba Zalaznika, peka in slaščičarja na Starem trgu. Pokojnica je bila izredno pridna in marljiva žena, ki je delala, dokler je bila še zdrava, od zore do mraka in globoko v noč. Bila je z vsakomur prijazna in vljuda in vsled tega pri vseh znanih priljubljenja. Za reveže je imela vedno odprte roke. Kdorkoli je potrkal na njena vrata, so se mu odprlinobdovani je zapustil prag človekoljubne gospe. Pokojnica je lani jela bolehati, naporno delo, ki ji ni dalo niti potrebnega počitka, je pač povzročilo njeno bolezen. Včeraj jo je rešil trpljenja smrtni angel. Pokojnici bodi ohranjen blag spomin!

† Za umetnost. Kakor so že listi poročali, namerava prirediti »Splošno slovensko žensko društvo« v zvezi s slovenskimi upodablajočimi umetniki, slikarji in kiparji, veliko 20.000 srečk broječo dobrodelno loterijo, katere izkupiček je namenjen v podporo ubogi pastorki, slovenski umetnosti. Pomnoženi odbor je sklenil, da naprosi vse domače umetnike in umetnice, naj bi poklonili nekatere svojih umotvorov brezplačno za dobitke loterije. Mnogo ljubljanskih umetnikov je že radevolje obljubilo svojo dejansko pomoč. Izven Ljubljane bivajoče umetnike pa radevolje odbor po listih in pismeno, da se blagovoljno z umetniškimi prispevki udeležijo te dobrodelne akcije, ki bo itak samo v korist in v podporo umetnikov samih. Gg. umetniki, so obljubili, da zberejo najmanj 200 slikarskih in kiparskih umotvorov, ki bodo razstavljeni maja ali junija t. l. v paviljonu g. akad. slikarja Rih. Jakopiča. Raznečevanje srečk pa je prevzelo »Splošno slovensko žensko društvo«, ki hoče narositi rodoljubne in umetnost ljubče Slovence vseh slovenskih krajev, da mu po svojih močeh pomorejo pri tem delu. Srečke se bodo prodajale po 1 K in bo torej vsakomur dana lahka prilika, da prispeva svoj del na žrtvenik slovenske umetnosti. Žrtve ne bodo velike, treba le, da se pritegnejo s pridno agitacijo vsi sloji občinstva k temu rodoljubnemu delu. Agitacija pa ne bo težka, saj dobi ta ali oni lastnik srečke, ki je veljala samo 1 K, lepo domače umetniško delo ter ima pri tem še zavest, da je pomogel slovenski umetnosti na nogo. Izkupiček loterije se porabi deloma za nakup slovenskih umotvorov, da se na ta način omogoči eksistenca slovenskih umetnikov, deloma za podpore v prilog študij mladih domačih umetnikov.

† Dolničarjeva restavracija v Smartnem ob Savi je zopet odprta.

† Litija. V torek popoldne so ljudje v Savi, ki je zelo narasla, lovili drva. Neki mož je potegnil s kaveljnom, misleč, da je hlood, mrtvo žensko na obrežju. Bila je pa že tako razjedena, da se je ni moglo spoznati. Po dobrih zobeh se sodi, da ni bila še stara. Oblečena je bila v rdeče krilo, sive nogavice in imela čevlje z visokimi petami. — Vel. četrtek zjutraj je umrl nagle smrti tukajšnji posestnik, mizar in trgovec s krstami Franc Planinšek. Imel je že več let hudo srčno napako. Star

še le okoli 50 let; zapustil je ženo in več še nepreskrbljenih otrok.

† St. Vid nad Ljubljano. Zopet sama neskončna čistost in pravičnost župana Klanfarija. Pred par leti je bila iz Vižmarjev Jančeva hči Marija v deželni bolnici in s tem je narastlo precej stroškov, katere bi moral po zakonu ne oče, ker ima veliko premoženje poravnati. Kajti znano je, da ima Janč precej »grunt«, da je mizarški mojster, da ima prodajo moke in prodajo specerijskega blaga, z eno besedo, on je bil v stanu za svojo hčer narastle bolniške oskrbne stroške v deželni bolnici sam plačati. Ker pa Janč ob vsaki obč. volitvi z tako silo agitira za Klanfarija in ker je tedaj Zabet Klanfarijev pristaš, mu je pa Klanfar z ubožnim listom pomagal, da je dežela prevzela na sebe okrog 120 kron bolniške oskrbne. Vidite, tako si Šentvidci podajajo roke. V »Domoljubu« je znani posvečeni dopisnik Klanfarija že večkrat pral, zato se nam pa nchote vsiljuje vprašanje na č. g. župnika Zabetu kot katoliškega duhovnika, ali je to Klanfarijevo dejanje pred bogom in pred državnimi zakoni v redu? Ali ni to dejanje zloraba občinskega urada in prelomitve po občinskem redu storjene »županove obljube«, v kateri je Klanfar pred okrajnim glavarjem na mesto prisege na bogavsegamogočnega, na svojo čast in poštenje obljubil, da bode zvesto in po vesti na vse strani izpolnjeval dolžnosti domačega in izročnega področja naložene po občinskem zakonu z dne 17. februarja 1866, ter skrbel, da se izkaže zakonom spoštovanje in pokornost. Ali je mogoče, da tak-le župan skrbi, da se zakonom izkazuje spoštovanje in pokornost, ker jih sam zlorablja. Da se deželni blagajni, ta storjena škoda poravnava in da se župana Belca po domače Klanfarija odstavi ter primerno kaznuje pozivljamo v to pristojno oblast.

† Na naslov c. kr. finančnega ravateljstva. Iz Kranja se nam piše: Odkar se je lani glavna trafikva v našem mestu premestila v druge prostore, množe se čedalje bolj pritožbe, da ravno sredi mesta, kjer bi bilo najbolj potrebno, ni nikake prodaje tobaka. Po našem mnenju je pač dolžnost finančne uprave, da skrbi za udobnost občinstva in že v lastnem interesu vstreče splošni želji, da se ravno tam, kjer je največ prometa, otvori javna trafikva. Obrnili smo se že na tukajšnjega c. kr. finančne straže komisarja za odpočitek, a on nas tolaži od meseca do meseca, sicer pa ostane vse pri starem. Nadejamo se, da ta apel na finančno ravateljstvo ne bo ostal glas vpijočega v puščavi.

† Zdravnik v Toplicah. Za okrožnega in zdraviliškega zdravnika v Toplicah je imenovan g. dr. K. Konvalinka, sedaj okrožni zdravnik na Brdu.

† Občinski odbor idrijski je imel pretečeni torek svojo tretjo sejo v letošnjem letu. Po prečitjanju neke okrožnice deželnega odbora, je pri prvi točki dnevnega reda sklenil občinski odbor na županov predlog, da se za idrijsko občino ne ustanovi občinskega posredovalnega urada v smislu zakona, ki ga je lansko leto sklenil deželni zbor kranjski. Med slučajnostmi pa se je oglasil za besedo klerikalni odbornik Ivan Kavčič in izvajal, da zapisnik zadnje seje ni pravilno sestavljen, ker manjka v njem, da so klerikalni odborniki glasovali za prezidavanje občinskega poslojaja št. 509 le pogojno, če se prezida izključno le za delavska stanovanja in nastanitve gasilnega društva; da se ni sprejelo sklepa, da se za dijaške podpore še naknadno dovoli med letom, če bi v proračunu dovoljeni kredit ne zadoščal in da ni v zapisniku pritožbe Iv. Kanduča. Župan je pojasnil in zapisnik se je proti klerikalnim glasovom odobril, kakor je bil pravilno sestavljen. Tu nimamo zopet opraviti le s klerikalno nagajivostjo, marveč z grdo komedijo, ki jo klerikalci ob vsaki priliki vzpizirajo. Kakor znano, je Oswald rekural proti prezidavanju št. 509 nazvle temu, da so za predlog glasovali tudi klerikalni odborniki. Da klerikalni občinski odborniki zbrišejo sramoto marionet, se skrivajo za nepravilnost sejnega zapisnika. Njihova akcija za delavska stanovanja pa je prav navaden humbuk. Klerikalci so le zategadelj za delavska stanovanja, ker mislijo, da bi se dalo iz večjih uradniških stanovanj napraviti s podretnim medstnem dvorane, kar bi bilo pri delavskih stanovanjih težje. Tako velika je klerikalna nezaupnost, da hočejo s svojimi neumestnimi predlogi zopet napraviti občini ogromno škodo. Za dvoje uradniških stanovanj bi dobivala občina na leto 1200 kron najemnine, za štiri delavska stanovanja pa 320 K, občina bi torej imela izgube leto za letom po 880 K. Treba pa bi bilo tudi vse načrt za prezidavanje znova napraviti, kar bi tudi povzročilo občini lepe stroške. Sicer pa vemo, naj bi bil sklenil občinski odbor tudi prezidanje hiše št. 509 za

delavska stanovanja. Oswald bi bil vseeno rekural, ker ima pri tem svoje posebne namene. Glede dijaških podpor pa so klerikalni odborniki pokazali vso svojo nemožnost, kajti ravno klerikalni odbornik Kavčič in z njim drugi je bil, ki je venomer pri predzadnji seji povdarjal, naj se sklene podpora v višini, kakor jo deželni odbor zahteva, ker če bo med tem letom primanjalo, se bo naknadno še dovolilo. Toda to Oswaldu ni bilo po volji, zato morajo sedaj klerikalni odborniki svojo besedo zatajiti. O Kandučevi pritožbi pa ni bilo sklepa, zato jo tudi ni treba staviti v sejni zapisnik. Se tega je treba, da bi se ubijali z nagajivostjo Kandučevo. Po javni seji je sledila zanimivejša tajna seja.

† Gospo obdoližila, da bi sebe oprala. Na ljubljanskem trgu je povzročila pred par dnevi veliko razburjenja kmetska branjevka, ki je hotela vglendno uradniško gospo obrnati za pet jajec. Gospa je namreč kupovala od nje jajca ter se jih je tudi dala odšteti. Kar naenkrat je pa začela kmetska branjevka vpiti in razgrajati, da je gospa 5 jajec več dobila kot trdi. Razgrajala je pri tem tako, da se je okrog nje nabrala cela množica ljudi. Konec je napravil šele tržni stražnik, ki je moral divjo žensko odpeljati na magistrat, kjer se je izkazalo, da je samo zato vpila, da bi nedolžno gospo obdoližila, sebe pa oprala in se okoristila.

† Nepošten vajenec. Mesarski mojster Jožef Podkov je že delj časa slutil, da mu nekdo v malih ženskih kraje iz zaklenjenega predala denar. Prišel je tudi na to, da njegov 18letni vajenec Franc Demšar iz Hotavelj okr. Kranj vsaki dan obiskuje razne gostilne. Le-to mu je dalo povod, da je vajenca natančneje opazoval. Včeraj zvečer pa je šel s svojo ženo na izprehod, a se kmalu vrnil in se skril za vrata v sobi. Kmalu na to je pa prišel v sobo vajenec s kladivom, pilo in dletom in začel z delom. Nato pa je priskočil Podkov ga zgrabil in oddal policiji. Nepoštenega vajenca, ki je mojstru pokradel do 500 K, so izročili sodišču.

† Otrok umrl. Včeraj dopoldne je prišla v Ljubljano samska gostačeva hči Ivana Cerin iz Dola pri Brezovici iskat za svojega 5 mesecev starega otroka zdravniške pomoči. Po končani ordinaciji, je še kupila zdravila, potem pa obiskala neko prijateljico, da bi skuhalo mleko. Otrok je pa takoj bruhnil kri in umrl. Mati se je hotela nato z mrtvim otrokom odpeljati domov, a je bila na južnem kolodvoru ustavljena. Po končani zdravniški preiskavi so truplo prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu, Čerinovo pa izpustili domov.

† V znamenju alkohola. Predvčerajšnjem popoldne je 28letni dninar Rudolf Fabjan iz Selc, na južnem kolodvoru mesto, da bi stopil v vlak, začel rogoviliti in razsajati. Ko ga je stražnik opozoril, se je spustil vanj ter ga zgrabil za vrat. Varnostno organo so priskočili na pomoč železniški uslužbenci ter mu pomagali ga obvladati. Hudega možakarja so izročili deželnemu sodišču.

† Nevaren posetnik. Dne 30. m. m. je nek tukajšnji čevljarjski vajenec obiskal čevljarjskega pomočnika Frančiška Blatnika v Zagorju ob Savi. Po vajenčevem odhodu je Blatnik pogrešil double verižico. Oškodovanec je o tem obvestil ljubljansko policijo, ki je nepoštenemu vajencu verižico odvzela in jo dobi lastnik nazaj.

† Kamen vrgel je predvčerajšnjem v glavo v Vrhovčevi ulici pri neki stavbi dosedaj še neznan zlikovec 11letnemu Vladimirju Tauseu ter ga s tem znatno telesno poškodoval.

† S ceste. Snoči je nek izvošček po Wolfovi ulici tako naglo in neprevidno vozil, da je zadel v 70letno Frančiško Ipavčevo ter jo znatno telesno poškodoval.

† V mestni klavnicni so zaklali od 17. do 24. marca 76 volov, 6 bikov, 8 krav, 224 prašičev, 132 telet, 40 kostrunov, 59 kozlicev. Vpeljalo se je 508 kg mesa, 77 zaklanih telet in 26 zaklanih kozličev.

† Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske. V času od 24. do 30. t. m. se je rodilo 22 oseb, mrtvorojena sta bila 2, umrlo pa je 32 oseb, med njimi 12 tujecev. Osem oseb je umrlo vsled jetike, med temi 3 tujci.

† Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 30 Macedoncev in 10 Hrvatov, 90 Slovencev in Hrvatov je prišlo pa nazaj.

† Izgubljeno in najdeno. Gospod Jožef Link je izgubil denarnico z manjšo vsoto denarja. — Ga. Adela Sakslova je izgubila denarnico, v kateri je imela bankovec za 50 K. — Šolski učenc Hugo Plazer je našel žensko ročno torbico. — Ga. Amalija Kuilošek je izgubila srednjo vsoto denarja. — Deželnega sodišča nadsvetnik g. Julij Polc je našel denarnico z večjo vsoto denarja.

Narodna obramba.

Ciril - Metodova družba v Ljubljani. Bral sem te dni v vseh slovenskih listih, da pobirajo nekatere Ciril - Metodove podružnice članarino in prispevke šele koncem leta. Svetuje se nadalje, da naj se pobira članarina že začetkom leta, ali med letom, meseca decembra naj se le pregleduje zapisnik članov ter pobira le pri zaostalih članih. Ta nasvet, ki je izšel gotovo iz družbene pisarne, se mi zdi zelo umesten. Pobira se naj že začetkom leta; kdor more dati, dal bo svoj obolus takoj, drugi pozneje. Meseca decembra pobirati za društva sploh, je po mojem mnenju jako nepraktično; v decembru je zima, prazniki so tudi, družina potrebuje takrat več, pa tudi samcu ne preostaja. S tem pa nočem reči, da naj preneha naša delavnost za družbo v decembru. — Gorenjski.

Društvena naznanila.

II. izkaz prispevkov »Društvu za zgradbo in vzdrževanje »Sokolskega doma« telovadnemu društvu »Sokol I.« v Ljubljani. Darila: Gg. A. Jerman 11 K, primarij dr. Jenko 15 K, A. Šušteršič 10 K 40 v, I. Vernik 10 kron, D. Lovšin 8 K 40 v, F. Adamič 1 K 40 v, I. Azmar 83 v. — Nabrano ob raznih prilikah: na sestanku pri br. Zupančiču 15 K, E. Černe nabral 2 K 50 v. — Z razpečavo blokov dobili: gg. R. Počivalnik 30 K, Zensko telovadno društvo v Ljubljani 30 K, E. Kocijancič 10 K, G. P. 10 K, I. Dolinar 2 K. — Nabiralniki: dne 26. maja 1911 dvignili iz nabiralnika v gostilni br. Zupančiča 22 K 86 v, br. Bončarja 21 K 60 v, br. Roškarja »Aner« 16 K 68 v, br. Počivalnika 11 K 43 v; dne 3. oktobra 1911 pa iz nabiralnika br. Zupančiča 20 K 80 v, br. Roškarja »Aner« 17 K 91 v, br. Bončarja pa 16 K 35 v. — Srčna hvala vsem cenjenim darovalcem in nabiralcem! Na zdar! — Za odbor: Dr. Pestotnik, predsednik. J. Mulaček, blagajnik.

Pri koncertu »Pevske župe za Ljubljano in okolico« se bodo izvajale večinoma nove, dosedaj še ne izvajane skladbe. Koncert vsebuje vokalno in instrumentalno glasbo ter je namenjen tudi onim krogom, katerim drugače koncertna mirona vsled visokih vstopnin ni dostopna. »Pevska župa za Ljubljano in okolico« si je postavila v svoj program, privediti vsako leto več koncertov za širše občinstvo in prvi teh se vrši v soboto, dne 13. aprila v veliki dvorani »Narodnega doma«.

Bolniško in podporno društvo pomožnih in zasebnih uradnikov za Kranjsko ima v soboto, dne 13. aprila t. l. ob pol 8. zvečer v restavraciji »Narodnega doma« svoj redni občni zbor z običajnim dnevnim redom. — Event. samostalni predlogi so vložiti osem dni pred občnim zborom.

Football - match. »Ljubljanski football klub« — »Goriški football klub«. Kakor čujemo, se bo vršila ob velikonočnih praznikih gornja tekma, katere obeta biti jako zanimiva, ter že danes opozarjamo ljubljansko občinstvo, da si jo ogleda. Začetek, kakor tudi druge podrobnosti priobčimo jutri.

»Sokol« v Šostanju priredi na velikonočni ponedeljek pešizlet v civilu v Zalec, kjer se udeležijo koncerta, da s tem tudi dejansko pokaže svojo skrb za izobrazbo članov. Na zdar!

Prosveta.

»Matica Slovenska« javlja, da je knjige za 1911. leto že dobili. Zlasti naj bi jih naročili tisti, ki imajo le I. del romana Brambovc, ne pa II. dela, ki je izšel 1911. Vposlati je za garnituro 4 K.

Književnost.

— »Ljubljanski Zvon« XXXII., št. 4. — Aprilska številka naše prve leposlovne revije prinaša na uvodnem mestu tri »Ljubavne pesmi« Barode, ki se odlikujejo po krasnih slikah in ponosnem ritmu; posebno druga je nežen trubadurski cvet. — K. Dolenc »Sužnjem« slika naše narodno življenje v nekoliko pretemnih barvah. — Ig. Grudna srečamo prvič v »Zvonu«, njegovo »Domotožje« diha prisrčnost. »Sonet« Rad. Peterlina je originalna pesnitev po vsebini in obliki. — C. F. Golar je napisal »Povest o hudem in silnem kovaču« v tonu, ki je lasten njegovemu umetniškemu ustvarjanju. Sredi živahne pripovedovanja nas pustijo radovedne s svojim »Konec prihodnjik«, kako se bo silni kovač sprijaznil z bodočo taščo. — Ivan Cankar je zaključil svojo novo »Monna Lisa«. Pravi užitek je čitati njegovo slovensščino! — Rado Murnik je v 19. poglavje spretno vpletel pogrebne običaje pri govorih. — Fran Milčinski je pripovedil humore »Drobna družina«, ki bo tudi naj-

hujšega filistra spravila v dobro voljo. — Jos. Premk nadaljuje svojo »Krono v višavi«. — Dr. Tad. Stan. Grabowski je napisal za »Zvon« zanimivo literarno črtico »Poljski jubileji 1912 leta«; v njej seznajamo slovensko občinstvo z romantikom Krasinskim. — V »Književnih poročilih« referira prof. M. Murko o tretji in četrti knjigi znamenite slavištyczny, ki izhaja v Krakovu in je važen tudi za nas Slovence. — Paštúškin poročila o S. Sardenkovi drami »Mati svetega veselja«. Jos. Jurkovič o Aleševcih povesti »Ne v Ameriko!« J. o Petrovskoga bibliografiji Kopitarjevih spisov; A. Debeljak pa je s finim umevanjem napisal oceno Bogd. Popovičeve »Antologije novije srpske lirike«, ki jo je izdala Matica Hrvatska. Dalje čitamo kratka poročila o glasbi, v »Raznih zapisnikih« je priobčil dr. Jož. A. Glonar zanimivo črtico »Naš narodni boj v nemškem slovstvu«, in kratek nekrolog Ant. Globočnika pl. Sorodskega zaključuje to velikonočno številko, ki nudi vsakemu ljubitelju slovenske književnosti dovolj sveže, dobre dušne hrane. Naj podpira slovenska inteligenca bolj požitljivo naš prvi mesečnik, ako mu hoče ohraniti življenje! — R. Z.

— Amerika in Amerikanci. spisal Rev. J. M. Tinna. Tega velikega dela je izšel sedaj 2. zvezek.

Izpred sodišča.

Kazenske razprave pred tukajšnjim okrajnim sodiščem.

Obsojene klerikalne volilne sleparije. Občinski tajnik Mrkun, znan zagrižen klerikalec, je bil danes pred tukajšnjim okrajnim sodiščem radi volilnih sleparij obsojen v 7dnevni zapor z enkratnim trdim ležiščem. — Natančnejše poročilo priobčimo kasneje.

Razne stvari.

* Proti stanovanjski bedi. Pariz, 4. aprila. Občinski svet je soglasno sklenil, najeti posojilo v znesku 200 milijonov frankov, ki jih bodo uporabili za zgradbo majhnih stanovanj.

* Samomor goljufivega duhovnika. Berlin, 4. aprila. Pri Keesnu so potegnili iz reke Saale truplo duhovnika Mohra. Mohr je v škodo občine Webau poneveril 100.000 mark cerkvenega denarja ter nato izvršil samomor.

* Odvetnik - požigalec pobegnili. Dunaj, 4. aprila. Poročilo smo, da so v Slatini v Slavoniji prijeli odvetnika dr. Mirka Frida, ker je na sumu kot požigalec. Na Dunaju so prijeli tudi njegovo ženo. Frida je v noči od 1. na 2. aprila pobegnili iz preiškovalnega zapora v Slatini.

* Ruski roparji. Petrograd, 4. aprila. Deset maskiranih roparjev je včeraj v Rostoku udrl v neko restavracijo, umorilo restavraterja, blagajnika in dva natakarja. Nato so roparji okradli vse goste ter pobegnili.

* Kondukterje — tihotapei. V Parizu je policija prijela štiri nastavlence družbe za spalne vozove, ki so na progi Pariz - Dunaj utihotapljali saharin.

* Drzen roparski napad. V Evpatoriji so ponoči vlomili štirje oroženi in maskirani roparji v stanovanje milijonarja Osvalda, zvezali stanovalce in odnesli 130.000 rubljev.

* Grozna nesreča na morju. London, 4. aprila. Iz Melbourne poročajo, da se je avstralski parnik »Kumbana« potopil ob severnem avstralskem obrežju. Potopilo se je 30 pot. in 80 oseb mrtva.

* Aviatika. London, 4. aprila. Iz New Yorka poročajo: Blizu Los Angelesa je aviatik Rodgers pred očmi sedmih tisoč gledalcev padel z višine 100 čevljev. Bil je na mestu mrtev.

* Razsodba v procesu proti armenskim revolucionarjem. V Petrogradu je bila po dvomesečnem procesu o katerem smo že poročali, izrečena razsodba nad 52. člani armenske revolucijske zveze »Držakciunnu«. Štirje so bili obsojeni na 4 do 6letno prisilno delo, 26 jih je bilo izgnanih, 26 pa v ječo od 3 mesecev do 3 let. 94 obtožencev je bilo oproščenih.

* Človekojede na Francoskem. Morilec Corros, ki se je zagovarjal pred porotnim sodiščem v Seine - et - Oise, ker je umoril neko sedemnajstletno deklico, je priznal veliko grozdejo. Izpovedal je, da je že več let imel apetit na mlado žensko meso. Zdravniki so izjavili, da Corros ni odgovoren za svoj čin, ker je umorilen.

* Obsojen zaradi špijonaže. Krakov, 4. aprila. Pred tukajšnjim deželnim sodiščem se je včeraj zagovarjal 25letni, v Lvovu rojeni Marian Piechozinski zaradi špijonaže v korist Rusije. Piechozinski je špijoniiral v Krakovu, Tarnovu in na Dunaju

za ruski generalni štab. Na Dunaju, kjer je bil zaposlen v arzenalu, je bil v zvezi z ruskim vojaškim atašejem, polkovnikom Marčenko. Obsojen je bil na dve leti ječe.

* Finančni ravnatelj kradel smotke. V Szegzardu je ondodni vodja finančnega ravnateljstva Koloman Fink vzel v teku časa v neki trafikli, ki jo je imela neka profesorjeva žena, več smotk, nego jih je plačal. Ko so ga začeli sumiti, so ga opazovali in so ga kmalu nato zasačili in flagranti. Fink je nato izjavil, da je pripravljen plačati odškodnino 600 K. Eden izmed prič pa ni hotel molčati. Fink je moral vzeti dopust. Fink je bogat in posestnik.

* Interesantna ločitev zakona. Znana prvobornika za ženske pravice v New Yorku, Lee Deforestova, se je pustila ločiti od svojega moža. — Pred sodiščem je izjavila, da ga je vzela le zaradi tega, da bi na časten način postala mati. Njena želja se je zdaj izpolnila in mož nima za njo nikake cene več. Izjavila je, da hoče dati možu na leto 5000 dolarjev, pod pogojem, da se ji pusti otroka. — Ker je bil mož zadovoljen s temi pogoji, sta se ločila in otroka so sodno priznali materi.

* Grof Wolff - Metternich pozval državnega pravdnika. Berlin, 4. aprila. Grof Gisbert Wolff-Metternich je, kakor znano, pri sodni obravnavi grozil državnemu pravdniku N. Porzeltu, da ga bo pozval na dvoboj, kakor hitro bo prost. — To grožnjo je grof Metternich tudi izvedel ter dr. Porzeltu pozval na pištele. Dr. Porzelt, ki je rezervni častnik, je predložil zadevo častnemu sodu, ki je pa izjavil, da grof Metternich ni zmožen dati satisfakcije.

* Z ameriškega trga za neveste. Iz New Yorka poročajo, da si je zopet eden izmed evropskih princev dobil za svoj naslov bogato nevesto. Je to princ Pignatelli d'Arragon. ki se v najkrajšem času poroči z Miss Mary L. Duke, hčerjo magnata ameriškega tobakovega trga. Princ je pred enim letom prišel v New York, dal se obriti, naučil se angleško, igral golf in z največjo vztrajnostjo iskal po vseh ondodnih tržiščih za neveste bogato dolarsko princezino. Posrečilo se mu je, dobiti Miss Dukejevo, katere oče ima četrtil milijarde kron. Obljubiti mu je pa moral, da mu bo pomagal pri njegovih podjetjih in da bo delaven in moralen, kar mu je 35letni princ seveda obljubil.

* Anarhistična zarota. Carigrad, 4. aprila. Proti poldnevu so ustavili grški parnik »Smyrna«, na katerem sta bila Rus Jvanov in belgradski anarhist Kerker. Skušala sta baje prenesti na avstrijski parnik »Tirol« bombe in dinamit. Parnik »Tirol« je namenjen v ruska pristanišča. Carinski uradniki so oba ustavili ter zaplenili razne eksplozijske tvarine in bombe. Policija misli, da je zasledila veliko zaroto. Jasnno pa še ni, proti kateri državi je bila naperjena zarota — proti Rusiji, ali proti Turčiji. Zaplenili so devet bomb in dva velika zaboja dinamita. Pri aretirancih so dobili razne potne dokumente.

* Pariški apaši. Pariz, 4. aprila. Caronja, 29letnega, izvanredno močnega moža, so aretirali štirje policijski uradniki. Prijeli so ga tako hitro, da se ni mogel ustavljati. Predno se je zavedel, je bil zvezan na rokah in nogah. Prenesli so ga v avtomobil in ga odpeljali na policijo. Carony je početkoma tajil, da bi bil udeležen pri zločinu. Prosil je, naj ga razvežejo. Tej prošnji so ugodili. V tem trenutku je pa Carony požrl neko belo pilulo ter zaklical: »Ne boste me imeli živega! Vzel sem ciankali!« Toda beli prašek ni bil preveč strupen, kajti Carony ni umrl. Nato je rekel: »Poglejte, kako slab anarhist sem! Niti sebe ne morem umoriti!« — Pariz, 4. aprila. Na cesti od Joisey proti Jory pri Parizu so neznani roparji umorili in okradli ob polnoči nekega sela. — Pariz, 4. aprila. V pretekli noči so apaši na cesti proti Choisy napadli neki poštni voz, umorili postiljona in okradli poštni voz. Policija je zločince na sledu.

* Atentat na carice. Berlin, 4. aprila. »Deutsche Tageszeitung« poroča iz Petrograda: V tukajšnjih diplomatskih krogih pripovedujejo o nekem tajinstvenem atentatu na zdravice carice. Carica ima par jako dragocenih bisernih kolijev, ki jih je zapustila cesarica Katarina Velika. Posebno enega nosi zelo rada. Carica je opazila, da izgublja biseri svoj prvotni lesk. Kolije so poslali neki ženski, katere koža ima baje moč, da dobe otemneli biseri zopet svoj prvotni lesk. Carica je z velikim veseljem vzela kolije, ko ga je ona »zdravnica« nekaj časa nosila. Biseri so pa zopet otemneli in pri carici so se pojavili znaki bolezni, došla je tudi neko kožno bolezen. Biseri so natančno preiskali in konstatirali, da so pomazani z neko strupeno substanco. Komornice carice, z imenom Marija Osipovna, so z prili, ker se je dokazalo, da je v zvezi z revolucionarji.

Telefonska in brzajavna poročila.

Absolutizem na Hrvaškem. — Protigrski bojko. — Odstavljeni župan. — Izgon inozemskih časnika.

Zagreb, 5. aprila. Protigrski bojko se je razširil tudi že na Srbijo, kjer odklanjajo vse ogrsko blago. Komisar Cuvaj je izdal v obliki dekreta ukaz, s katerimi se odstavljajo vsi župani mest in krajev in se poverijo vodstvo občin policijskim komisarjem. Samo v Zagrebu ostane na čelu mestne uprave župan.

Komisar Cuvaj je razveljavil ob enem, da bo izgnal vse časnika, ki jih je hotelo opozicijsko časopisje naskakati na Hrvaško.

Praga, 5. aprila. Eksekutivni komite narodne socialne stranke je sklenil pozvati vse svoje poslance, da protestirajo v zbornici proti absolutističnim razmeram na Hrvaškem.

Istotako naj protestirajo proti absolutizmu tudi v delegacijah.

Eksekutivni komite je izrekel hrvaškemu narodu v njegovem boju svoje najskrajnejše simpatije. Nacionalno socialni državni in deželni poslanci so sklenili izreči solidarnost s hrvaškimi opozicijskimi strankami, ter pričakujejo, da bodo skupno s Hrvati nastopili tudi Srbi.

Praga, 5. aprila. Hrvaški dijaši so ustanovili skupno zastopništvo češke industrije komite, ki ima namen utrditi gospodarske zveze med Hrvati in Čehi.

Z Hrvaškega.

Zagreb, 5. aprila. Širi se vest, da bo komisar Cuvaj razpustil celo vrsto narodnih društev in organizacij. Imeje razpuščenih društev bo vlada baje zaletila. Tozadevni Cuvajev ukaz izide, kakor se zatrjuje, že te dni v uradnih »Narodnih Novinah«. Včeraj so bili skoraj vsi tukajšnji listi konfiscirani. Več listov bo radi kavci, ki jih je treha položiti, najbrže moralo prenehati izhajati.

Ogrska kriza.

Budimpešta, 5. aprila. Kakor poročajo budimpeštanski listi, je stercila v zadnjem času vlada pri zborničnem predsedniku Navayu, da ga prelovi, da naj poslovnik vporablja za največjo strogostjo. Predsednik Navay pa se je branil to storiti, vsled česar so mero tajni krogi mnjenja, da njegov odstop ni izključen. Kot njegov naslednik pride v roštev grof Stefan Tisza.

Potovanje srbskega kralja Petra.

Belgrad, 5. aprila. Kakor se čuje, namerava kralj Peter potovati meseca avgusta na angleški in nemški dvor.

Budimpešta, 5. aprila. Grožnja ministrskega predsednika, da razpusti državni zbor je povzročila razkol v Justhovi stranki. En del stranke, ki se boji, da izgubi mandate, je sklenil opustiti obstrukcijo.

Turški projekti.

Solun, 5. aprila. Uprava železnice iz Jeruzalema v Jafu je sklenila sezidati v Jafi vsem modernim zahtevam odgovarjajoče pristanišče. Že v kratkem prično s tozadevnimi študijami.

Solun, 5. aprila. V Solunu bodo zgradili nov centralni kolodvor. Dva oddelka inženirjev sta odšla v Albanijo, da prouče inženirski zemeljske razmere na projektnih progah. V prvi vrsti gre za progo do Jadranskega morja in za zvezo z bolgarskim železniškim omrežjem. Orijentska železnica je po'eg tega priporočila vladi tudi zgradbo nroge Skoplje - Gotinac - Kjustendil.

Sultanovo stanje.

Carigrad, 5. aprila. Povodom proslave sultanovega nastopa vlade so poklicani štirje redni bataljoni pod orožje za vojaško revijo.

Ruski poslanik Giers.

Bukarešta, 5. aprila. Ruski poslanik Giers je dospel sem in se odnele po osem dnevnem bivanju v Bukarešti na svoje mesto v Carigradu. V tukajšnjih diplomatskih krogih se govori, da je poslaniku Giersu poverjena naloga začeti z novimi mirovnimi pogajanjmi med Turčijo in Italijo.

Francoski dreadnoughti.

Pariz, 5. aprila. Glasom francoskega mornariškega programa začno graditi 1. maja 2 dreadnoughta. 3. avgusta pa začno graditi četrti dreadnought. Ladje bodo dobile imena »Lorraine«, »Bretagne« in »Provence« ter obsegale brzokone 23.000 ton.

Zrakolovna tekma Peking - Pariz.

Pariz, 5. aprila. »Matin« razpisuje zrakoplovno tekmo Peking - Pariz to je na daljavo 12.000 km.

Francosko vojaštvo.

Pariz, 5. aprila. Povodom vojaške prave dne 14. julija bo predstavil vojni minister Millerand dve pehotni stotnji, ovrnilemi po načrtu slikarja Ratailla. Blizu tega vojaštva

je modra, dokolenke so rdeče in nosijo vojniki pločevinasto čelado s ščitom za oči in tilnik. Vojna uprava je definitivno opustila uniformiranje vojaštva s sivimi kroji.

Ob nemško - francoski mejl.

Kelmoraj, 5. aprila. Po poročilih iz merodajnih krogov namerava ustanoviti nemška vlada več bataljonov, ki jih bo poslala vse na zapadno mejo.

Kitajska ustava.

Peking, 5. aprila. Kitajska ustava, ki jo je odobrila narodna skupščina v Nankingu, obsega 56 členov. Najvišjo oblast ima ljudstvo, ki je ustanovilo kitajsko republiko. Republika dobi ime »Cvetoča republika sredine«. Teritorij je razdeljen na 18 provincij. Vsi državljani so pred zakonom enaki, ter uživajo vse državljanske prostosti. Ustava proglašja nedotakljivost osebe in stanovanja, prostost časopisja, zborovalno pravico, pravico za ustanovitev društev, jamstvo za pisma, prosto vero in prosto preseljevanje. Vsak državljan sme vstopiti v državno službo, in je dolžan, služiti v armadi. Predsednika in podpredsednika voli narodna skupščina z $\frac{2}{3}$ večino.

Darila.

Podpornemu društvu za slovenske visokošolce v Pragi so darovali v mesecu februarju sledeči podporniki in dobrotniki:

150 kron: dr. v. grof Kannic v Pragi; po 100 kron: Posojilnica v Mariboru, posojilnica v Celju in J. Vidmar, trgovec, kot volilo umrlega gosp. Balona v Brežicah; 50 kron: Purkmistrovsky urad kralj. mesta Plzne; 38 K 70 vin: dr. D. Marušič kot nabrano svoto v Gorici; 30 kron: Posojilnica v Gornji Radgoni; po 20 kron: dr. J. Pirnat, št. Ilj pri Velenju; J. Gajšek, Krems n. D.; 18 K: A. Gnus, nadučitelj, Dol na Štajerskem; 15 kron: Posojilnica v Framu; po 10 kron: gdčna. A. Zorman v Sp. Šiški pri Ljubljani, dr. J. Pekolj, dvorni svetnik v p. na Dunaju, dr. V. Kac, zdravnik v Mariboru, lekarnar Piccoli v Ljubljani; po 6 kron: J. Velkavrh, stotnik v Gradcu, dr. A. Poznik, notar v Novem mestu, dr. M. Murko, univ. profesor v Gradcu, dr. F. Žizek v Gradcu; po 5 kron: J. Novak v Idriji, dr. J. Serneč v Celju, F. Štupica, notar v St. Lenardu, A. Trstenjak, hranilnični kontrolor v Ljubljani, K. Skrbinek, profesor v Pribramu, S. Rojnik, rač. revident pri c. kr. namestništvu v Gradcu; po 3 kron: J. Klemenčič, c. kr. višji poštni kontrolor v Ljubljani, M. Prosekar, lesni trgovec, Kotmara ves na Koroškem, Fr. Štupar, tajniški pristav v Ljubljani, K. Schreiner, učitelj, ravnatelj v Mariboru; po 2 kroni: M. Vrbnjak, poštni tajnik v Gradcu, R. Pevec, Mozirje na Štajerskem, dr. S. Rajh, odvetnik v Ribnici; po 1 kron: F. Nemeš in I. Šipek v Nabrežini, I. Kosmina v Sempolaju in A. Zavadlal na Klanecu pri Nabrežini. — Društveni odbor se toplo zahvaljuje vsem plemenitim darovalcem in prosi za nadaljnje prispevke, katere sprejema društveni blagajnik dr. Karel Šebesta, advokat, Praha, II., Spalena ulica št. 9.

Današnji list obsega 8 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslavšek.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Modni salon
Ivane Schiller
Sv. Petra cesta 31

priporoča
slamnike vseh vrst.
Izvršuje vsa
popravila.

Žalni klobuki
vedno v zalogi.

Meteorološko poročilo.

Vilna nad morjem 300-2 Srednji značilni dan 30-70 mm

april	čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
4.	2. pop.	741.9	9.6	sr. vzh.	jasno
5.	9. zj.	743.7	3.8	sl. svzh.	.
5.	7. zj.	743.8	0.6	.	.

Srednja včerajšnja temperatura 4.9° norm. 7.5° Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Korzna poročila.**Kreditna banka v Ljubljani.**

Pravni kurzi daneske borze 5. aprila 1912

Valutni papirji.	Dezval.	Slagovni
majeva renta	89.65	89.85
avstr. krona	93.11	93.20
avstr. krona	89.65	8.85
ogr.	89.41	89.60
kranjsko deželno posojilo	92.25	93.25
k. o. češke dež. banke . . .	91.75	92.75

Češke.	Dezval.	Slagovni
iz 1. 1860	425. —	438. —
iz 1. 1864	611. —	623. —
iz 1. 1868	297.75	3. 975
zemeljske	308.50	320.50
II.	266.50	278.50
ogr.	248.75	254.75
ogr.	502. —	514. —
ogr.	493. —	505. —
avstr. kreditne	70.50	76.50
avstr. kreditne	62.75	68.75
avstr. rdeč. križa	40.25	46.25
ogr.	32.25	38.25
avstr.	242.90	245.90

Dezval.		
avstr. kreditne banke	453.—	457.—
avstr. kreditnega zavoda . . .	657 75	658 75
avstr. kreditne banke družbe . .	542 75	543 75
avstr. kreditne banke	105 30	106 30
avstr. kreditne banke	73 20	73 20
avstr. kreditne banke	938.—	939.—
avstr. kreditne banke	371.—	373.—
avstr. kreditne banke	283 25	284 25

Valuta.		
avstr. kreditne banke	11.38	11.41
avstr. kreditne banke	117.70	117.90
avstr. kreditne banke	95.65	95.80
avstr. kreditne banke	94.65	94.90
avstr. kreditne banke	253.75	554.75

Črne cene v Budimpešti.

Dne 4. aprila 1912.

Termin.	Dezval.	Slagovni
avstr. za april 1912	za 50 kg	11.32
avstr. za oktober 1912	za 50 kg	10.76
avstr. za april 1912	za 50 kg	10.09
avstr. za oktober 1912	za 50 kg	8.79
avstr. za april 1912	za 50 kg	9.77
avstr. za oktober 1912	za 50 kg	8.44
avstr. za april 1912	za 50 kg	8.74
avstr. za julij 1912	za 50 kg	8.79

+

Potrli globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prečesljivo vest, da se je naš nad vse ljubljani sin in brat, gospod

dr. JOSIP CERK,

c. kr. profesor in c. kr. poročnik v rezervi,

pri turistovskem izletu predčerašnjim ponesrečil. Truplo nepozabnega rajnika se v nedeljo, dne 7. aprila t. l. popoldne prepelje iz Žirovnice v Ljubljano, kjer se vrši pogreb isti dan iz hiše žalosti, Ilirska ulica 21 na pokopališče k Sv. Križu.

Ohranite mi priazen spomin!

V LJUBLJANI, dne 5. aprila 1912.

1255

Ana in Josip Cerk,

starši.

Anica in Helena,

sestri.

I. slov. pogrebni zavod Josip Turk.

+

Globoke potrli naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prečesljivo vest, da je vsemogočni Bog našo dobro mater, oziroma soprogo, gospo

Marijo Zalaznik

poklical danes v četrtek ob 6. uri popoldne k sebi v večno življenje.

Pogreb predrage rajnice bo v soboto ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti na Starem trgu št. 21.

V LJUBLJANI, dne 4. aprila 1912.

1252

Družina Jakob Zalaznikova.

Deželni veterinar.

Pri podpisnem dež. odboru je oddati mesto

deželnega veterinarja

sedežem v Ljubljani. S to službo je združena letna plača 4400 K in aktivna dohoda 966 K, skupno torej 5366 K in eventualno pravica do napredovanja v IV. plačilni razred, ki odgovarja VII. dijetnemu razredu drž. uradnikov. Amestitev je provizorna, postane pa lahko po enoletnem zadovoljivem službovanju definitivna.

Prošnje, opremljene s potrebnimi dokazili o starosti in domovinstvu, o pokrovni usposobljenosti t. j. o dovršenih živinozdravniških študijah in o praktični izobrazbi, o neoporečnosti kakor tudi o fizični sposobnosti je vlagati

do 15. maja 1912.

od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 3. aprila 1912.

Spominjajte se
dijaškega društva „Domovina“.**Ženitna ponudba!**

Premožen in mlad trgovec z dobro idočo lesno trgovino v prijaznem trgu ob železnici, se želi radi pomanjkanja znanja tem potom seznaniti z gospodsko (20-30 let). — Premoženje postopoma stvar. — Le resne ponudbe s fotografijo, ki se vrne, do 12. aprila pošte restante Ljubljana pod „Dražinska sreča 777“. — Tajnost strogo zadržana. 1249

Ann Gorec Ljubljana, Rimska cesta št. 11
podružnica 1207

Marije Terezije c. 4 (Pri novem svetu).

Trgovina s kolesi
in njih deli.**Izposojevanje koles.**
Najboljše pneumatike.**Narodna knjigarna**

v Ljubljani

Prešernova ulica šte. 7.

priporoča

kanceljski, konceptni, dokumentni, ministrski, pisemski, ovični in barvani papir

Rasete s pisemskim papirjem.

Zrgovske knjige

v vseh velikostih, črtane z eno ali z dvema kolonama, vezane v papir, platno ali polusnje.

Odeljalne knjižice po različnih cenah.

Zalaoga šolskih zvezkov in risank.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Velika izber

vseh pisarniških potrebščin, svintnikov, peres, peresnikov, radirk, kramončkov, tablic, gobic, črnila itd.

Barve za šole in umetnike.

Razglednice

pokrajinske, humoristične, umetniške vseh vrst od najpreprostejših do najfinjših

Albumi za slike in dopisnice, vezane v pliš in v usnje

Poezijske knjige.

Podobice za otroke.

Leseni okvirčki za razglednice.

Risalne deske, trikotniki, palete, risalna ravnila, tuše, čopiče.

Notesi in tiskalniki.

K tovrstnemu avtomobilu se sprejme
zanesljivo in trezen 1228**Šofer.**Ponudbe na upravnishvo »Slovenskega
Naroda« pod šifro „šofer.“**Steklarska trgovna**
M. TUSEK, LJUBLJANA

Stari trg šte. 28 140

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobice. — Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in stavbah. Najsolidnejša in točna postrežba.

Vabilo k**rednemu občnemu zboru**
Posojilnice v Radovljici

registrirane zadruge z om. poročtvom 1245

ki se vrši

v ponedeljek, dne 15. aprila ob 3. pop. v posojilniških prostorih.

DNEVNI RED:

1. Poročilo ravnateljstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrenje računa za leto 1911.
4. Volitev ravnateljstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Ravnateljstvo.

Vabilo k**občnemu zboru**
Posojilnice za Stari trg-Lož in sosodstvo

kateri se bode vršil

dne 14. aprila 1912 ob 3. uri popoldne v posojilniški pisarni.

DNEVNI RED:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev dobička.
3. Volitev nadzorstva.
4. Raznoterosti.

Odbor.

:: Praktični zdravnik in zobozdravnik ::

dr. Vinko Hudelist

ordinira v Brežicah vila Livada

od 14. aprila naprej.

Radi preogromne
zaloge

:: nad 20.000 svežih komadov ::
spomladanskih in letnih oblek,
pouršnikov, raglanov, klobukov,
slamnikov in čepic za gospode,
dečke, otroke, ter konfekcije za
dame in deklice, kakor kostumov,
raglanov, mantil, kril, bluz in
slamnikov,

prodajam do Velike noči
po znatno nižani ceni.

„Angleško skladišče obiek“

:: O. Bernatovič ::

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

